592/00

Den 17. april 2000 blev i sag nr. 51.470:

xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Chubb Insurance Company
of Europe
v/PFA Skade-agentur a/s
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Chubb Insurance Company of Europe v/PFA Skade-agentur a/s, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte skade og klagerens nuværende gener.

Klageren anmeldte i oktober 1998, at han havde været udsat for et ulykkestilfælde den 28/2 1998, idet han havde trådt et rustent søm op i højre fod.

Klageren var blevet indlagt den 11/3 1998 og af journal af 12/3 1998 fremgår bl.a.: "Tilføjelse til anamnese: Pt. har for 3 uger siden stukket sig på et søm i foden. mulig indgangsport."

Selskabet anmodede en speciallæge om at vurdere, om der er sammenhæng mellem læsionen af foden (blodforgiftning) og klagerens sygdomsforløb, som det fremgår af de lægelige akter, som selskabet har modtaget.

Af speciallægeerklæring af 1/6 1999 fremgår bl.a.: **Konklusion:** Patienten er generelt velbefindende, men har perioder med korte anfald af hjertebanken, formentlig aterieflimren. Klappen fungerer normalt, der er ingen tegn til svigt af venstre ventrikel. Patientens synsudfald på venstre øje synes fuldstændig restitueret. Højre øje er som tidligere blindt. Patienten har nogle neurologiske udfaldssymptomer i form af paræstesier i underarme og nedsat følsomhed for kulde og varme, især på højre hånd. Hukommelsen er næsten tilbage til normalt niveau. Hvad angår indgangsporten for patientens endocarditis kan det siges, at en stor del af de typiske mikroorganismer, som forårsager infektiøs endocarditis sædvanligvis findes i mundhule og øvrige luftveje, tarm og urinveje. De påviste nonhæmolytiske streptokokker blodet er typebestemt af Statens Seruminstitut (telefonisk oplysning fra overlæge, dr.med. H.J.K.). Det drejer sig om Streptococcus Mitis, en typisk mundhulebakterie. Sammenholder man tidsforløbet for patientens optrædning af et rustent søm i svangen af højre fod med efterfølgende influenzasymptomer af to ugers varighed og dyrkning af nonhæmolytiske streptokokker i blodet og udviklingen af endocarditis, samt manglende andet påvist focus for patientens bakerrimæmi, kan man ikke udelukke, at stiksåret har været indgangsport for udviklingen af patientens aortaklapendocarditis. Det skal imidlertid fremhæves, at ved endocarditis udgående fra et stiksår på huden ville man forvente bakteriæmi med stafylokokker eller hæmolytiske streptokokker. Sammenfaldet af stiksår og udviklingen af endocarditis kan således være tilfældig hændelse uden egentlig årsag til udvikling af sygdommen. Med baggrund i typebestemmelsen af den i blodet non-hæmolytiske streptokok, som er en typisk mundhulebakterie, Streptococcus Mitis, synes det mere sandsynligt, at indgangsporten for bakteriæmien og derved udvikling af aortaklapendocarditen er mundhulen. Dette kan ske ved f.eks. kraftig tandbørstning eller tygning af hårdt fødeemne, hvor man har erfaring for, at der kan komme en kortvarig bakteriæmi."

Herefter har selskabet afvist at yde erstatning med den ovenfor anførte begrundelse.

Klageren gør gældende, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og generne. Klageren henviser til, at det af speciallægeerklæringen fremgår, at "man ikke kan udelukke, at stiksåret har været indgangsport".

Med henvisning til speciallægeerklæringen har selskabet i skrivelse af 21/10 1999 til nævnet anført: "Det må således lægges til grund, at det er sandsynliggjort, at sikredes lidelse (aortaklapendocarditis) og hans deraf følgende nuværende gener i form af korte anfald af hjertebanken samt paræstesier i underarme og nedsat følsomhed for kulde og varme, især på højre hånd ikke skyldes den anmeldte hændelse af 28. februar 1998, og vi må herefter fastholde vores afvisning af at yde erstatning i nærværende sag, idet vi vurderer, at der ikke er godtgjort en årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og sikredes nuværende gener."

Det fremgår bl.a. af forsikringsbetingelserne, at der ydes erstatning såfremt et ulykkestilfælde har medført et varigt men på mindst 25%.

Nævnet udtaler:
På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke godtgjort, at hovedårsagen til klagerens lidelse er ulykkestilfældet. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale erstatning.

Dette er ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse for en domstol ikke vil kunne medføre et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard